

READ AND HOPE

nr 2(2)/2007, wyd. 6 listopada 2007 roku

W numerze m. in.:

- relacja z turnieju Grand Prix
- kalendarz sezonu 2007/08
- sylwetka Paula Huntera
- wieści z polskiego podwórka
- recenzja snookera na GameDesire

okładka: John Higgins - czy podniesie się po słabym początku sezonu?
foto: Monika „Nerissa” Kowalczyk (www.polskisnooker.pl)

147.pl
*Serwis
snookerowy*

W NUMERZE:

OD REDAKCJI	3
KALENDARIUM	3
TURNIEJE	5
Turnieje rankingowe	5
Grand Prix – turniej główny	5
Northern Ireland Trophy – kwalifikacje	9
Turnieje nierankingowe (organizowane przez WPBSA)	11
Premier League Snooker	11
Mistrzostwa Azji w grach bilardowych	11
Pontin's International Open Series (PIOS)	13
Turnieje pokazowe	14
World Pro – Am Series	14
Ravenace Pro – Am Series	16
RANKING PROWIZORYCZNY – KRÓTKA ANALIZA	16
SNOOKER LOOPY...	19
FELIETONY – Z KRZYŻAKA	20
Z KRAJU	22
GRY – GAME DESIRE	24
TYPOWANIA	25
Typowanie wyników	25
Moja szóstka	27
STOPKA REDAKCYJNA	29

OD REDAKCJI

Co prawda nikt nie spodziewał się zalewu opinii o pierwszym numerze gazetki, jednak wykorzystanie tych, które już się pojawiły może pomóc Czytelnikom w rozwianiu niektórych wątpliwości na temat jej kształtu.

[...] ciągły tekst przez kilkanaście stron raczej mi nie przeszkadza. Gorzej jest jak jakaś drabinka/grupa przerywa się w połowie i jest przenoszona na następną stronę [...] I jeszcze mam pytanie: jak często będzie się ukazywać gazetka?

Domino

Ciągły tekst przez kilkanaście stron to wynik trudności z legalnym zdobyciem zdjęć. Przerwanie drabinki czy grupy w środku rzeczywiście nie powinno się zdarzać, ale nie zawsze można tego uniknąć. Gazetka będzie ukazywać się przed każdym turniejem rankingowym (fazą telewizyjną), przed tą samą fazą turnieju Masters. Przewidujemy 3-4 numery między sezonami.

Same tabele + akapit komentarza, jak dla mnie bezużyteczne. Wyniki danych turniejów, drabinki, typowania bukmacherów, kalendarzyk snookerowy itd. może sobie sprawdzić via Internet dzisiaj już każdy. Chciałbym w gazetce zobaczyć więcej o "życiu" polskiej sceny snookerowej, także nas fanów. Rozpikselowane, nieliczne 'obrazeczki' to kolejny mankament, do zrobienia okładki warto by kogoś zaprosić.

Lefti

Powtórzę to, co napisałem na forum 147.pl: naprawdę trudno pisać nie wiadomo jak rozległe elaboraty na temat turniejów, których się nie widziało. Trudno wymagać, abyśmy wyciągali dane spod ziemi, jednak, co każdy może sprawdzić w Internecie, gazetka pozwala zebrać w jednym miejscu, bez potrzeby każdorazowego sięgania do wielu stron. Kalendarz, oprócz wymiaru czysto praktycznego, służy do informacji, co znajdzie się w najbliższych numerach. O polskim snookerze istnieje już gazetka, niemniej staramy się pisać o nim jak najwięcej, jednak na tyle, aby nie przesłonił on głównej tematyki gazetki. Co do obrazków – słaba jakość może wynikać z konwersji w programie do odtwarzania plików w formacie PDF, a ich liczność – z małych rozmiarów prywatnych zbiorów. Rozmowy w sprawie udostępnienia zasobów z innych źródeł będą prowadzone pomiędzy kolejnymi wydaniem, być może już trzeci numer pozwoli na nieco więcej grafiki.

Przepraszamy za opóźnienie w stosunku do planowanego terminu wydania gazetki (3 listopada), spowodowane było ono trudnością z uzyskaniem wyniku jednego z meczów Premier League Snooker. Drugi numer nie jest tak obszerny jak pierwszy, co wynika oczywiście ze znacznie mniejszej ilości opisywanych turniejów. Prosimy o dalsze opinie nt. kształtu naszej gazetki, nadal jesteśmy otwarci na współpracę ze strony Czytelników, jak poprzednio, brakuje nam jeszcze 1-2 stałych redaktorów. Mamy nadzieję, że numer drugi nie zawiedzie Waszych oczekiwań. Miłej lektury!

Implant

KALENDARIUM

Oto niemal pełny kalendarz imprez z udziałem zawodników Main Touru w sezonie 2007/08 oraz turniejów kwalifikacyjnych. Niektóre turnieje mogą być pominięte, ze względu na mocno opóźnioną informację organizatorów o rozpoczęciu turnieju.

Szarym drukiem oznaczone są turnieje opisane w poprzednich gazetkach, kolorem czerwonym – turnieje opisane w aktualnym numerze, a zielonym – jeszcze nie rozegrane.

CZERWIEC 2007

2 – 3 – World Pro – Am Series 1, Prestatyn
26 – 29 – Shanghai Masters, Prestatyn; kwalifikacje
30 czerwca – 1 lipca – World Pro – Am Series 2, Prestatyn

LIPIEC 2007

30 czerwca – 1 lipca – World Pro – Am Series 2, Prestatyn
12 – 15 – Euro – Asia Snooker Challenge, Hong Kong

15 – 20 – PIOS 1, Prestatyn
28 – 29 – World Pro – Am Series 3, Prestatyn

SIERPIEŃ 2007

5 – 10 – PIOS 2, Prestatyn
6 – 12 – Shanghai Masters, Szanghaj; turniej główny
14 – 19 – Paul Hunter English Open, Leeds
15 – Ravenace Pro – Am 1, Birmingham
18 – 19 – Lucan Racing Irish Classic, Lucan
22 – 31 – Mistrzostwa Świata do lat 21, Goa (Indie)

WRZESIEŃ 2007

1 – 2 – World Pro – Am Series 4, Prestatyn
6 – Premier League Snooker, Haywards Heath; faza grupowa
7 – 12 – The Masters, Sheffield; kwalifikacje
13 – Premier League Snooker, Great Malvern; faza grupowa
17 – 23 – Grand Prix, Prestatyn; kwalifikacje
20 – Premier League Snooker, Dorking; faza grupowa
24 – 28 – PIOS 3, Prestatyn
25 – 30 – VC Poker Irish Professional Championship, Dublin
27 – Premier League Snooker, Plymouth; faza grupowa
29 – 30 – World Pro – Am Series 5, Prestatyn

PAŹDZIERNIK 2007

4 – 7 – German Open, Echlingen
4 – Premier League Snooker, Derby; faza grupowa
6 – Pot Black, Sheffield
11 – Premier League Snooker, Grimsby; faza grupowa
13 – 21 – Grand Prix, Aberdeen; turniej główny
14 – 19 – PIOS 4, Prestatyn
20 – 21 – World Pro – Am Series 6, Prestatyn
23 – 25 – Northern Ireland Trophy, Prestatyn; kwalifikacje
25 – Premier League Snooker, Peterborough
26 października – 3 listopada – Mistrzostwa Azji w grach bilardowych
28 – Ravenace Pro – Am 2, Birmingham

LISTOPAD 2007

26 października – 3 listopada – Mistrzostwa Azji w grach bilardowych
1 – Premier League Snooker, Barnsley; faza grupowa
4 – 11 – Northern Ireland Trophy, Belfast; turniej główny
10 – 25 – Mistrzostwa Świata Amatorów (Mężczyzn, Kobiet, Seniorów), Korat (Tajlandia)
15 – Premier League Snooker, Kidderminster; faza grupowa
22 – Premier League Snooker, Glenrothes; faza grupowa
25 – 30 – UK Championship, Prestatyn; kwalifikacje

GRUDZIEŃ 2007

1 – 2 – Premier League Snooker, Aberdeen; faza finałowa
2 – 3 – World Pro – Am Series; turniej finałowy
8 – 16 – UK Championship, Telford; turniej główny
10 – 15 – PIOS 5, Prestatyn

STYCZEŃ 2008

4 – 11 – Mistrzostwa Świata, Prestatyn; kwalifikacje, etap 1
13 – 20 – The Masters, Londyn; turniej główny
19 – 21 – Welsh Open, Prestatyn; kwalifikacje
22 – 29 – China Open, Prestatyn; kwalifikacje

LUTY 2008

4 – 10 – Malta Cup, Portomaso (nierankingowy)

11 – 17 – Welsh Open, Newport; turniej główny

15 – 20 – PIOS 6, Prestatyn

MARZEC 2008

7 – 10 – Mistrzostwa Świata, Sheffield; kwalifikacje, etap 2

23 – 30 – China Open, Pekin; turniej główny

27 – 31 – PIOS 7, Prestatyn

KWIECIEŃ 2008

13 – 18 – PIOS 8, Prestatyn

19 kwietnia – 5 maja – Mistrzostwa Świata, Sheffield; turniej główny

MAJ 2008

19 kwietnia – 5 maja – Mistrzostwa Świata, Sheffield; turniej główny

Implant

TURNIEJE

TURNIEJE RANKINGOWE

Grand Prix, 13 – 21 października; turniej główny

Turniej taki jak Grand Prix charakteryzuje się brakiem zdecydowania wśród typujących zwycięzcę. Po raz kolejny okazało się, że rozstawienie wcale nie musi być podstawowym kryterium dla bukmacherów, kibiców czy nawet samych zawodników. Ze względu na ilość danych zrezygnowaliśmy z podawania szczegółowych wyników drugiej fazy grupowej. Żadnych dokładniejszych informacji zapraszamy na stronę Global CueSports Centre autorstwa nieocenionej Janie Watkins (<http://globalsnookercentre.co.uk/main.htm>). Poniżej tłumaczymy sposób odczytywania danych z tabel zawierających wyniki drugiej fazy grupowej turnieju Grand Prix.

Implant

Wyniki drugiej fazy grupowej:

NR	GRUPA 2A	2A1	2A2	2A3	2A4	2A5	2A6	Z	W	P	RF	ŚR	M
2A1	Neil Robertson		2	4	2	4	2	2	14	14	0	0.00	4
2A2	Stephen Lee	4		3	2	4	0	2	13	16	-3	-0.60	5
2A3	Joe Perry	0	4		4	4	4	4	16	12	4	0.80	2
2A4	Joe Swail	4	4	2		4	4	4	18	11	7	1.40	1
2A5	Mark Davis	2	2	1	0		4	1	9	17	-8	-1.60	6
2A6	Jimmy Michie	4	4	2	3	1		2	14	14	0	0.00	3
NR	GRUPA 2B	2B1	2B2	2B3	2B4	2B5	2B6	Z	W	P	RF	ŚR	M
2B1	Ronnie O'Sullivan		4	4	4	4	4	5	20	6	14	2.80	1
2B2	Steve Davis	1		4	0	0	4	2	9	18	-9	-1.80	5
2B3	Dominic Dale	0	3		0	4	4	2	11	17	-6	-1.20	4
2B4	Gerard Greene	2	4	4		4	4	4	18	9	9	1.80	2
2B5	Tom Ford	3	4	3	3		4	2	17	15	2	0.40	3
2B6	Mark Joyce	0	3	2	2	3		0	10	20	-10	-2.00	6

NR	GRUPA 2C	2C1	2C2	2C3	2C4	2C5	2C6	Z	W	P	RF	ŚR	M
2C1	Peter Ebdon		4	4	4	4	4	5	20	12	8	1.60	1
2C2	Mark Selby	2		2	2	4	4	2	14	14	0	0.00	4
2C3	Matthew Stevens	1	4		4	4	1	3	14	14	0	0.00	3
2C4	Dave Harold	3	4	1		4	1	2	13	15	-2	-0.40	5
2C5	Joe Delaney	3	1	3	1		2	0	10	20	-10	-2.00	6
2C6	Liu Song	3	1	4	4	4		3	16	12	4	0.80	2
NR	GRUPA 2D	2D1	2D2	2D3	2D4	2D5	2D6	Z	W	P	RF	ŚR	M
2D1	Shaun Murphy		4	4	3	4	4	4	19	11	8	1.60	1
2D2	Ding Junhui	3		1	1	4	4	2	13	14	-1	-0.20	5
2D3	Stuart Bingham	2	4		3	0	4	2	13	13	0	0.00	4
2D4	Marco Fu	4	4	4		3	4	4	19	14	5	1.00	2
2D5	Stuart Pettman	2	2	4	4		4	3	16	13	3	0.60	3
2D6	Ben Woollaston	0	0	0	3	2		0	5	20	-15	-3.00	6
NR	GRUPA 2E	2E1	2E2	2E3	2E4	2E5	2E6	Z	W	P	RF	ŚR	M
2E1	Graeme Dott		3	0	1	2	2	0	8	20	-12	-2.40	6
2E2	Ali Carter	4		4	4	4	4	5	20	4	16	3.20	1
2E3	Anthony Hamilton	4	0		3	4	3	2	14	13	1	0.20	4
2E4	Michael Holt	4	1	4		4	2	3	15	14	1	0.20	3
2E5	Fergal O'Brien	4	0	1	2		3	1	10	18	-8	-1.60	5
2E6	Marcus Campbell	4	0	4	4	4		4	16	14	2	0.40	2
NR	GRUPA 2F	2F1	2F2	2F3	2F4	2F5	2F6	Z	W	P	RF	ŚR	M
2F1	Ken Doherty		4	3	3	0	3	1	13	17	-4	-0.80	5
2F2	Mark Williams	1		4	2	3	4	2	14	17	-3	-0.60	4
2F3	Ian McCulloch	4	3		2	1	3	1	13	19	-6	-1.20	6
2F4	Mark Allen	4	4	4		1	2	3	15	15	0	0.00	3
2F5	Ricky Walden	4	4	4	4		1	4	17	9	8	1.60	1
2F6	Michael Judge	4	2	4	4	4		4	18	13	5	1.00	2
NR	GRUPA 2G	2G1	2G2	2G3	2G4	2G5	2G6	Z	W	P	RF	ŚR	M
2G1	Stephen Hendry		2	4	4	3	4	3	17	16	1	0.20	3
2G2	Stephen Maguire	4		1	4	4	4	4	17	9	8	1.60	1
2G3	Barry Hawkins	3	4		4	4	1	3	16	13	3	0.60	2
2G4	Jamie Cope	3	1	2		3	3	0	12	20	-8	-1.60	6
2G5	Paul Davies	4	0	2	4		3	2	13	18	-5	-1.00	5
2G6	Rory McLeod	2	2	4	4	4		3	16	15	1	0.20	4
NR	GRUPA 2H	2H1	2H2	2H3	2H4	2H5	2H6	Z	W	P	RF	ŚR	M
2H1	John Higgins		4	4	4	4	4	5	20	6	14	2.80	1
2H2	Ryan Day	2		4	4	3	4	3	17	10	7	1.40	2
2H3	Mark King	0	0		4	4	3	2	11	13	-2	-0.40	4
2H4	Nigel Bond	2	2	0		4	4	2	12	14	-2	-0.40	3
2H5	Andrew Norman	0	4	1	0		2	1	7	19	-12	-2.40	6
2H6	Tian Pengfei	2	0	4	2	4		2	12	17	-5	-1.00	5

Z – wygrane mecze

W – wygrane frejmy

P – przegrane frejmy

RF – różnica frejmów

ŚR – średnia różnica frejmów na mecz

M – miejsce w grupie

Ponieważ pojawiły się głosy, że system przedstawiania wyników fazy grupowej jest nieczytelny, wyjaśniamy sposób odczytywania danych. Przykład:

Interesuje nas mecz grupy H, pomiędzy Markiem Kingiem i Andrew Normanem. Odszukujemy wiersz, w którym znajduje się nazwisko Marka Kinga. Odczytujemy i zapamiętujemy numer identyfikacyjny zawodnika (2H3). Przenosimy się do wiersza, w którym znajdują się wyniki meczów Andrew Normana. szukamy komórki, która należy do wiersza z nazwiskiem Andrew Normana i kolumny rozpoczynającej się numerem identyfikacyjnym 2H3. Odczytana liczba (1) jest ilością frejmów zdobytą przez Andrew Normana w meczu z Markiem Kingiem. Później znajdujemy i zapamiętujemy numer identyfikacyjny Andrew Normana, przenosimy się do wiersza z nazwiskiem Marka King i szukamy komórki, która należy zarówno do tego wiersza, jak i do kolumny rozpoczynającej się od komórki z numerem identyfikacyjnym 2H5. Odczytana liczba to ilość frejmów (4) zdobytych przez Marka Kinga w tym meczu. Mamy więc wynik meczu: Mark King – Andrew Norman 4-1.

Kolumny określane skrótami Z, W, P, RF, ŚR i M są rozszyfrowane pod tabelą z wynikami grupowymi. O miejscu w grupie decyduje kolejno:

- ilość zwycięstw
- różnica frejmów
- ilość wygranych frejmów
- wynik bezpośredniego meczu (bezpośrednich meczów)

Jeżeli mamy do czynienia z równą: ilością zwycięstw, różnicą i ilością wygranych frejmów pomiędzy więcej niż dwoma zawodnikami, wówczas bierze się pod uwagę:

- ilość zwycięstw w bezpośrednich meczach
- różnica frejmów w bezpośrednich meczach
- ilość wygranych frejmów w bezpośrednich meczach
- dogrywkę po jednym frejmie między każdą parą zawodników
- ilość wygranych frejmów w tych dogrywkach
- różnica frejmów w tych dogrywkach
- różnica punktów w tych dogrywkach

Implant

Najwyższe brejki:

147 TOM FORD

143 Dave Harold (rekord życiowy)
138 Jamie Cope
138 Anthony Hamilton
135 Ronnie O'Sullivan
134 Peter Ebdon (atak na 147)
134 Michael Judge
133 Marco Fu
133 Graeme Dott
131 Mark Selby
130 Stephen Maguire
125 Ronnie O'Sullivan
124 Stuart Bingham
123 Ronnie O'Sullivan
122 Tom Ford
119 Ronnie O'Sullivan
119 John Higgins
119 Anthony Hamilton
117 Tom Ford
114 Ryan Day
113 Liu Song
113 Nigel Bond
113 Tom Ford

112 Liu Song
112 Ali Carter
111 Dave Harold
110 Dave Harold
110 Peter Ebdon
109 Marco Fu
107 Peter Ebdon
107 Ryan Day
107 John Higgins
105 Joe Perry
104 Tom Ford
104 Stephen Maguire
104 Stephen Maguire
103 Marco Fu
103 Stuart Bingham
103 Stephen Hendry
102 Mark Selby
102 Tian Pengfei
102 Mark Allen
101 Marco Fu
101 Marcus Campbell
100 Ronnie O'Sullivan
100 Stuart Pettman

Wyniki fazy pucharowej:

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Joe Swail	5	Joe Swail	3	Ronnie O'Sullivan	6	Ronnie O'Sullivan	6
Marcus Campbell	2						
Ronnie O'Sullivan	5	Ronnie O'Sullivan	5				
Michael Judge	2						
Peter Ebdon	5	Peter Ebdon	3	Shaun Murphy	5		
Barry Hawkins	2						
Shaun Murphy	5	Shaun Murphy	5				
Ryan Day	3						
Ali Carter	3	Joe Perry	3	Gerard Greene	5	Marco Fu	9
Joe Perry	5						
Ricky Walden	0	Gerard Greene	5				
Gerard Greene	5						
Stephen Maguire	3	Liu Song	0	Marco Fu	6		
Liu Song	5						
John Higgins	4	Marco Fu	5				
Marco Fu	5						

1/8 finału:

Joe Swail 5-2 Marcus Campbell 64-27, 37-57, 70(69)-30, 69-35, 82(39)-0, 46(38)-63(39), 69-35

Ronnie O'Sullivan 5-2 Michael Judge 84(56)-32, 0-102(47,54), 70(61)-1, 127(49,78)-0, 0-63, 76(69)-45, 77(62)-41

Peter Ebdon 5-2 Barry Hawkins 69(48)-32, 69(61)-68(68), 89(65), 53(44)-63, 107(103), 58(50)-63, 52-44

Shaun Murphy 5-3 Ryan Day 0-82(82), 71(45)-23, 68(54)-35, 68-35, 42-74, 80(61)-6, 0-100(100), 90(86)-0

Ali Carter 3-5 Joe Perry 56(43)-64, 0-127(90), 101(101)-0, 13-80(64), 65-22, 1-60(58), 74(43)-6, 9-90(52)

Ricky Walden 0-5 Gerard Greene 1-77(56), 14-73(44), 3-43, 28-102(101), 35-91(91)

Stephen Maguire 3-5 Liu Song 81(42)-6, 47(47)-80(80), 51(51)-68(62), 68(67)-27, 15-116(102), 80(61)-39(39), 49(44)-63, 46-66

John Higgins 4-5 Marco Fu 117(112)-0, 56(48)-65(58), 8-120(119), 110(110)-0, 17-57, 0-105(105), 120(96)-5, 76(72)-0, 37-77(40)

Ćwierćfinały:

Joe Swail 3-5 Ronnie O'Sullivan 64(42)-53(53), 0-98(98), 73(47)-20, 1-80(80), 0-76(76), 0-137(137), 55-38, 27-90(45)

Shaun Murphy 5-3 Peter Ebdon 73-66(66), 47-66, 6-86(50), 94(46)-0, 13-95(61), 74(71)-46(42), 94(72)-0, 78(75)-0

Gerard Greene 5-3 Joe Perry 1-65(46), 68(49)-64(56), 61(57)-17, 5-89(48), 123(123)-4, 47-61, 92(47)-29, 88(53)-21

Marco Fu 5-0 Liu Song 79(79)-20, 66-62(44), 55(38)-16, 67(48)-12, 96(64)-25

Półfinały:

Shaun Murphy 5-6 Ronnie O'Sullivan 58-19, 74(68)-0, 0-88(88), 70(34c)-67(67), 138(138)-0, 0-98(98), 108(108)-0, 0-80(75), 16-112(72), 0-65(62), 24-67(62)

Gerard Greene 5-6 Marco Fu 88(57)-25, 71-0, 31-51, 0-99(73), 55-44, 8-109(106), 91(91)-9, 6-89(47,42), 59-76, 52-50, 41-77

Finał:

Ronnie O'Sullivan 6-9 Marco Fu 21-100(78), 103(85)-35, 110(110)-0, 18-84(74), 127(127)-0, 75(75)-0, 64(40)-33, 67(38)-5, 0-99(34,38), 4-95(94), 5-121(117), 0-88(62), 66(65)-44(44), 58(52)-60(60), 0-76(76)

Najwyższe brejki:

138 Shaun Murphy
137 Ronnie O'Sullivan
127 Ronnie O'Sullivan
123 Gerard Greene
119 Marco Fu
117 Marco Fu
112 John Higgins
110 John Higgins
110 Marco Fu

108 Shaun Murphy
106 Marco Fu
105 Marco Fu
103 Peter Ebdon
102 Liu Song
101 Gerard Greene
101 Ali Carter
100 Ryan Day

Turniej specyficzny, bo rozgrywany w grupach. Rozegrano 120 meczów w fazie początkowej – każdy do 4 wygranych – oraz 15 meczów w fazie pucharowej. Nie zabrakło oczywiście niespodzianek. Warto podkreślić

słabą dyspozycję finalistów poprzedniego GP - obaj nie wyszli ze swoich grup. Dominic Dale – zwycięzca Shanghai Masters – ostatniego turnieju rankingowego – łatwej grupy nie miał, niemniej miał szanse na awans, nawet z pierwszego miejsca, jednak przerosło to jego siły. Zawiedli także zawodnicy z grupy C: Mark Selby i Matthew Stevens. W tej samej grupie grał Peter Ebdon, a więc jedna z tych znakomitości musiała odpaść, a odpadły dwie. Obok Ebdona, z grupy wyszedł Liu Song. W dalszym ciągu w dołku formy jest Ding Junhui - 2 wygrane w grupie wystarczyły dopiero na 5 miejsce. Nie popisali się faworyci tego turnieju - Ken Doherty, Graeme Dott i Stephen Hendry. Rozstawieni na 1 miejscach w swoich grupach nie zasmakowali gry w fazie pucharowej turnieju. Zawiedli się także kibice Fergala O'Briena - zawodnik do czołówki nie należy, ale jest solidnym snookerzystą. Do pozytywnych niespodzianek należy dodać świetny występ Gerarda Greene'a, który dotarł do półfinału - to jego życiowy sukces. Zaskakuje dotarcie Marcusa Campbella i Michaela Judge'a do fazy pucharowej, jednak tam zakończyli karierę w tegorocznym GP. Świetnie spisujący się w grupach Ricky Walden zaskakująco – bo do zera – przegrał ze wspomnianym Greene'em. Największymi sensacjami zakończyły się pojedynki ostatnich Szkotów w turnieju, którzy musieli uznać wyższość Azjatów. Stephen Maguire uległ Liu Songowi, a John Higgins został pokonany przez Marco Fu. W ćwierćfinałach obyło się bez większych niespodzianek. Spodziewanie dalej awansowali Ronnie O'Sullivan, Shaun Murphy i Marco Fu, jednak Joe Perry uległ świetnemu w tym turnieju Greenowi. Półfinały były niezwykle zacięte. Murphy prowadząc już 5-2 z O'Sullivanem przegrał 5-6 a Marco Fu takim samym stosunkiem pokonał Gerarda Greene'a. Sensacyjnym triumfotorem Royal London Watches Grand Prix 2007 został Fu w finale pokonując świetnie grającego w tym turnieju „Rakietę”.

Snooker!

Zarobki w turnieju:

75 000£ – Marco Fu

35 000£ – Ronnie O'Sullivan

29 250£ – Tom Ford

20 000£ – Shaun Murphy, Gerard Greene

11 000£ – Peter Ebdon, Joe Swail, Joe Perry, Liu Song

7 000£ – Ali Carter, John Higgins, Stephen Maguire, Ricky Walden, Marcus Campbell, Ryan Day, Barry Hawkins, Michael Judge

5 250£ – Mark Allen, Nigel Bond, Tom Ford, Stephen Hendry, Michael Holt, Jimmy Michie, Stuart Pettman, Matthew Stevens

5 000£ – Stuart Bingham, Dominic Dale, Anthony Hamilton, Mark King, Rory McLeod, Neil Robertson, Mark Selby, Mark Williams

4 750£ – Paul Davies, Steve Davis, Ken Doherty, Dave Harold, Ding Junhui, Stephen Lee, Fergal O'Brien, Tian Pengfei

4 500£ – Jamie Cope, Mark Davis, Joe Delaney, Graeme Dott, Mark Joyce, Ian McCulloch, Andrew Norman, Ben Woollaston

3 000£ – Jimmy White, Robert Milkins, Tony Drago, James McBain, Barry Pinches, David Gilbert, Andy Hicks, Xiao Guodong, Joe Jogia, David Roe, Robin Hull, Munraj Pal, Fraser Patrick, Ian Preece, Liang Wenbo, Patrick Wallace

1 000£ – Jamie Burnett

500£ – Jimmy Robertson, Supoj Saenla, Andrew Higginson, James Wattana, Issara Kachaiwong, David Gray, Mike Dunn, Matthew Selt, Rodney Goggins, Martin Gould, David Morris, Lee Walker, Alan McManus, Alfie Burden, Judd Trump

250£ – Alex Davies, Scott MacKenzie, Gareth Coppack, Michael White, Leo Fernandez, Lee Spick, Kurt Maflin, Ashley Wright, Drew Henry, Kevin van Hove, Steve Mifsud, John Parrot, Adrian Gunnell, Liu Chuang, Rod Lawler, Jamie O'Neill

Northern Ireland Trophy, 23 – 25 października; kwalifikacje

Dwa dni po zakończeniu finału Grand Prix, rozpoczęto eliminacje do kolejnego z turniejów Main Touru – Northern Ireland Trophy. Po raz pierwszy od bardzo dawna nieźle zaprezentował się James Wattana, który po jednym zwycięstwie zapewnił sobie grę w turnieju głównym. Warto odnotować świetną grę Alana McManusa, który rozbił młodego, utalentowanego Anglika – Judda Trumpa – 5-0. Ćwierćfinalista z Aberdeen – Liu Song – nie stracił dobrej formy i pokonując trzech rywali wywalczył prawo do gry z Joe Swailem. Kolejny nieudany turniej zaliczył Andrew Higginson, przegrywając po dziewięciu frejmach z Rodem Lawlerem. Kolejny z bohaterów GP – autor maksymalnego brejka – Tom Ford – po pokonaniu Bena Woollastona i Andrew Normana będzie walczył z Michaeliem Holtem o prawo gry z Ronnie'em O'Sullivanem. Po raz kolejny – co niestety nie jest niespodzianką – fatalnie zaprezentował się Jimmy White. Smucą

szczególnie rozmiary jego porażki z debiutującym w Main Tourze Azjatą Xiao Guodongiem – sympatyczny Anglik nie ugrał nawet frejma.

W kolejnej rundzie szczególnie interesująco zapowiadają się pojedynki: wspomnianego McManusa z Ianem McCullochem czy Marka Kinga z Johnem Parrotem. Potwierdza się, że najciekawsze mecze w turniejach głównych to ćwierćfinały – może dojść do rewanżu za ćwierćfinał GP – Murphy – Ebdon, meczu dwóch *dinozaurów* – Dava z Hendrym (mało realne) czy pojedynku prawdopodobnie dwóch najlepszych aktualnie zawodników na świecie – Johna Higginsa i Ronnie'ego O'Sullivan. W Main Tourze rozpoczął się czas pracowitego zbierania punktów rankingowych – w NIT nikt nie będzie odpuszczał.

Implant

Wyniki kwalifikacji:

Runda 1		Runda 2		Runda 3		Ostatnia 48		1/16 finału	
Lee Spick	5	Paul Davies	3	James Wattana	5	Joe Perry		Ding Junhui	
Liu Chuang	4	Lee Spick	5	Lee Spick	2	James Wattana			
Shailesh Jogia	2	Robin Hull	5	David Gray	5	Stuart Bingham		Stephen Maguire	
Michael White	5	Michael White	1	Robin Hull	2	David Gray			
Alex Davies	1	Judd Trump	5	Alan McManus	5	Ian McCulloch		Stephen Lee	
Jimmy Robertson	5	Jimmy Robertson	1	Judd Trump	0	Alan McManus			
Lee Walker	5	Scott MacKenzie	2	Robert Milkins	4	Jamie Cope		Neil Robertson	
Ashley Wright	2	Lee Walker	5	Lee Walker	5	Lee Walker			
Jamie O'Neill	5	Marcus Campbell	0	Adrian Gunnell	5	Marco Fu		Peter Ebdon	
Supoj Saenla	3	Jamie O'Neill	5	Jamie O'Neill	0	Adrian Gunnell			
Liu Song	5	Jimmy Michie	4	Ricky Walden	2	Joe Swail		Steve Davis	
Gareth Coppack	0	Liu Song	5	Liu Song	5	Liu Song			
Matthew Selt	2	David Roe	1	Mark Davis	4	Matthew Stevens		Stephen Hendry	
Martin Gould	5	Martin Gould	5	Martin Gould	5	Martin Gould			
James McBain	2	Stuart Pettman	2	Michael Judge	5	Anthony Hamilton		Shaun Murphy	
Patrick Wallace	5	Patrick Wallace	5	Patrick Wallace	3	Michael Judge			
Kurt Maflin	5	Rod Lawler	5	Andrew Higginson	4	Mark Allen		Graeme Dott	
Steve Mifsud	2	Kurt Maflin	3	Rod Lawler	5	Rod Lawler			
Mark Joyce	5	Mike Dunn	5	Andy Hicks	2	Dominic Dale		Ryan Day	
Kevin Van Hove	0	Mark Joyce	4	Mike Dunn	5	Mike Dunn			
Liang Wenbo	5	Joe Delaney	1	Rory McLeod	4	Gerard Greene		Mark Williams	
Fraser Patrick	3	Liang Wenbo	5	Liang Wenbo	5	Liang Wenbo			
Tony Drago	4	Drew Henry	5	John Parrott	5	Mark King		Ken Doherty	
Issara Kachaiwong	5	Issara Kachaiwong	4	Drew Henry	2	John Parrott			
Munraj Pal	2	Tom Ford	5	Andrew Norman	1	Michael Holt		Ronnie O'Sullivan	
Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	2	Tom Ford	5	Tom Ford			
Leo Fernandez	1	Jimmy White	0	David Gilbert	5	Nigel Bond		Ali Carter	
Xiao Guodong	5	Xiao Guodong	5	Xiao Guodong	2	David Gilbert			
David Morris	5	Ian Preece	4	Jamie Burnett	5	Barry Hawkins		Mark Selby	
Alfie Burden	3	David Morris	5	David Morris	1	Jamie Burnett			
Tian Pengfei	4	Barry Pinches	5	Fergal O'Brien	5	Dave Harold		John Higgins	
Rodney Goggins	5	Rodney Goggins	4	Barry Pinches	4	Fergal O'Brien			

Najwyższe brejki:

136 Alfie Burden
 135 Barry Pinches
 134 Rory McLeod
 130 Robin Hull
 129 Jimmy Michie
 118 Mike Dunn
 113 John Parrott
 113 Patrick Wallace
 110 Kurt Maflin

110 Robert Milkins
 109 Liang Wenbo
 107 Ben Woollaston
 104 Jamie O'Neill
 103 Liu Song
 100 Kurt Maflin
 100 Liang Wenbo
 100 Xiao Guodong

TURNIEJE NIERANKINGOWE (ORGANIZOWANE PRZEZ WPBSA)

Premier League Snooker

Dwie ostatnie kolejki sporo wyjaśniły, jeśli chodzi o awans do półfinałów Premier League Snooker. Pierwsza trójka: Stephen Hendry, Ding Junhui i Ronnie O'Sullivan jest pewna gry w kolejnej fazie tego turnieju. Świetna gra Ding Junhuia, w tym zwycięstwo do zera z samym Steve'em Davisem to świetny prognostyk przed zbliżającym się Northern Ireland Trophy. Ding staje się faworytem do pierwszego miejsca w grupie, ale o tym zdecyduje mecz w ostatniej kolejce pomiędzy jedynymi zawodnikami bez porażki. Na ostatnie premiowane awansem miejsce ma szansę każdy z pozostałej czwórki, jednak w fatalnej sytuacji jest Neil Robertson, który musiałby wygrać oba pozostałe mecze i liczyć na szczęśliwy układ wyników innych meczów.

Implant

25 października – Peterborough

£3,000 **Neil Robertson 2-4 Ding Junhui** £7,000
65(53)-8, 128(124)-0, 0-103(103), 1-116(115), 64(59)-73(73), 0-133(133)

£4,000 **Stephen Hendry 4-2 Steve Davis** £2,000
0-92(53,30), 94(58)-0, 101(55)-21, 73(73)-0, 81-21, 29-76(52)

1 listopada – Barnsley

£2,000 **Jimmy White 2-4 John Higgins** £5,000
1-71(65), 14-106(105), 0-64(64), 68-59, 32-54, 93(45)-8

£9,000 **Ding Junhui 6-0 Steve Davis** £0
80(38,35)-31, 115(115)-0, 110(101)-24, 61(61)-9, 83(60)-0, 104(104)-0

Miejsce	Zawodnik	Mecze	Wygrane	Remisy	Porażki	Frejmy wygrane	Frejmy przegrane	Punkty	Setki	Zarobki
1	Stephen Hendry	5	4	1	0	20	10	9	3	£23,000
2	Ding Junhui	4	3	1	0	17	7	7	9	£26,000
3	Ronnie O'Sullivan	5	3	0	2	19	11	6	6	£25,000
4	Steve Davis	5	2	0	3	12	18	4	1	£13,000
5	Jimmy White	5	0	3	2	10	20	3	0	£10,000
6	John Higgins	4	1	1	2	10	14	2	3	£13,000
7	Neil Robertson	4	0	1	3	8	16	1	1	£9,000

Najwyższe brejki:

143 Steve Davis (rekord przy funkcjonowaniu zasady 25 sekund na uderzenie)

141 Ronnie O'Sullivan

141 Ronnie O'Sullivan

138 Ding Junhui

137 Ding Junhui

133 Ding Junhui

130 Stephen Hendry

128 John Higgins

126 John Higgins

125 Stephen Hendry

124 Neil Robertson

124 Ronnie O'Sullivan

119 Ronnie O'Sullivan

115 Ding Junhui

115 Ding Junhui

105 Ronnie O'Sullivan

105 John Higgins

104 Ding Junhui

103 Ding Junhui

103 Ding Junhui

102 Stephen Hendry

101 Ronnie O'Sullivan

101 Ding Junhui

MISTRZOSTWA AZJI W GRACH BILARDOWYCH

Trudno powiedzieć, czy turniej ten zastąpił turnieje w grach bilardowych podczas Asian Games, jednak rozmach, z jakim Azjaci organizują wszelkiego rodzaju mistrzostwa, jest zdumiewający i pozwala śmiało twierdzić, że impreza z przełomu listopada i grudnia zeszłego roku będzie kontynuowana. Snookerzyści mieli okazję zaprezentować się w trzech kategoriach: mężczyzn, kobiet i w turnieju drużynowym (męskim).

Wielkich niespodzianek nie było, azjatyccy członkowie Main Touru wygrywali w turnieju indywidualnym z kim chcieli i jak chcieli (może za wyjątkiem Jina Longa, ale i on wystąpił parę razy w turniejach tego elitarnego grona). Nieco zaskoczyć mógł wynik finału turnieju mężczyzn, gdzie obywatel Zjednoczonych Emiratów Arabskich – Mohammed Shehab – pokonał Taja Jamesa Wattanę 4:3. W turnieju kobiet zwyciężyła Bi Zhuqing, pokonując w ostatnim meczu Tajkę Santhinee Jaisuekul 3:1. Zaskakujący przebieg miał finał turnieju drużynowego, w którym drużyna Chin, w której zagrali tacy zawodnicy jak Xiao Guodong czy Jin Long, musiała uznać wyższość swoich kolegów z Hong Kongu, którzy zagrali w składzie Chan Wai Ki, Chan Kwok Ming, Fung Kwok Wai. Co jeszcze dziwniejsze, Chińczycy nie zdołali ugrać nawet frejma! Dotychczas ich dominacja na kontynencie nie podlegała dyskusji, czyżby zmiana warty? Taki wniosek byłby jednak zbyt pochopny.

Turniej otwarty

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Xiao Guodong	4	Xiao Guodong	4	Xiao Guodong	3	Mohammed Shehab	4
Hameed Shahull	0						
Ali Al-Obaidly	0	Naveen Perwani	3				
Naveen Perwani	4						
Issara Kachaiwong	4	Issara Kachaiwong	1	Mohammed Shehab	4		
Yutaka Fukada	0						
Chan Wai Ki	1	Mohammed Shehab	4				
Mohammed Shehab	4						
James Wattana	4	James Wattana	4	James Wattana	4	James Wattana	3
Hussein Humood	1						
Mohammed Al Joker	1	Renat Dunkha	2				
Renat Dunkha	4						
Alok Kumar	2	Keith E Boon	1	Jin Long	2		
Keith E Boon	4						
Manfaluti Hasan	0	Jin Long	4				
Jin Long	4						

O 3 miejsce:

Xiao Guodong 4-2 Jin Long

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- Xiao Guodong 4-0 Shaba Firas
- Issara Kachaiwong 4-3 Peter Gilchrist (w rundzie ostatnich 64 zawodników pokonał Magara Niraja Thapę, dokładny wynik nieznany)
- James Wattana 4-0 Ryan Somaratne

Turniej kobiet

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Park Eun Ji		Park Eun Ji	3	Park Eun Ji	0	Bi Zhuqing	3
(wolny los)							
Vidya Pillai	3	Vidya Pillai	2				
Chan Kit Leng	0						
Bi Zhuqing	3	Bi Zhuqing	3	Bi Zhuqing	3		
N. Pathomekmongkol	0						
(wolny los)		Ng On Yee	2				
Ng On Yee							
Chai Zeet Huey		Chai Zeet Huey	0	Santhinee Jaisuekul	3	Santhinee Jaisuekul	1
(wolny los)							
Shi Chunxia	1	Santhinee Jaisuekul	3				
Santhinee Jaisuekul	3						
Ip Wan In	3	Ip Wan In	3	Ip Wan In	1		
Kim Ga Young	0						
(wolny los)		Lok Noemie	0				
Lok Noemie							

O 3 miejsce:

Ip Wan In 3-0 Park Eun Ji

Turniej drużynowy

Last 16		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Chiny	3	Chiny	3	Chiny	3	Chiny	0
Jordania	0						
Wietnam	2	ZEA	1				
ZEA	3						
Irak	3	Irak	1	Arabia Saudyjska	1		
Pakistan	1						
Korea	0	Arabia Saudyjska	3				
Arabia Saudyjska	3						
Indie	3	Indie	3	Indie	2	Hong Kong	3
Sri Lanka	0						
Japonia	1	Tajlandia	2				
Tajlandia	3						
Katar	3	Katar	0	Hong Kong	3		
Indonezja	0						
Singapur	1	Hong Kong	3				
Hong Kong	3						

O 3 miejsce

Indie 3-2 Arabia Saudyjska

*Implant***PONTIN'S INTERNATIONAL OPEN SERIES (PIOS)****PIOS 4, 14 – 19 października 2007 roku**

Cykl PIOS pokazuje dominującą pozycję Anglików na arenie międzynarodowej. Czwarty turniej wygrał tegoroczny spadkowiec z Main Touru, Matthew Couch, a najwyższym brekiem popisał się Paul Sweeny (135).

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Allan Taylor	1	Lewis Roberts	5	Lewis Roberts	2	Matthew Couch	6
Lewis Roberts	4						
Kuldesh Johal	4	Kuldesh Johal	4				
Marc Davis	0						
Peter Lines	2	Robbie Williams	2	Matthew Couch	5		
Robbie Williams	4						
Craig Steadman	3	Matthew Couch	5				
Matthew Couch	4						
Paul Sweeny	4	Paul Sweeny	1	Michael Wild	5	Michael Wild	3
Ian Ali	2						
Andy Symons-Rowe	3	Michael Wild	5				
Michael Wild	4						
Rob James	4	Rob James	5	Rob James	3		
Jeff Cundy	3						
Simon Bedford	0	Martin O'Donnell	2				
Martin O'Donnell	4						

Najwyższe brejki:

135 Paul Sweeny
 124 Simon Bedford
 110 Paul Davison
 105 Stuart Mann
 103 David Grace

101 Paul Sweeny
 100 Jonny Kells
 100 Craig Steadman
 100 Martin O'Donnell

Czołówka rankingu PIOS po 4 turniejach (awansuje pierwsza ósemka):

Miejsce	Zawodnik	Miejscowość/Narodowość	PIOS 1	PIOS 2	PIOS 3	PIOS 4	Łącznie
1	Kuldesh Johal	Huddersfield	160	300	70	110	640
2	Simon Bedford	Bradford	300	40	20	70	430
3	Rob James	Burntwood	110	20	110	160	400
4	Matthew Couch	Scunthorpe	20	70	0	300	390
5	Michael Wild	Oldham	0	0	160	220	380
6	Paul S Davison	Pickering	20	20	300	20	360
7	Jeff Cundy	Scunthorpe	110	110	70	70	360
8	Craig Steadman	Manchester	110	40	110	70	330
9	Daniel Wells	Walia	160	70	40	40	310
10	Paul Sweeny	Rochester	40	70	70	110	290
11	Gary Wilkinson	Kirby w Ashfield	220	40	20	0	280
12	Andrew Pagett	Walia	0	220	40	20	280
13	Michael King	Exeter	0	40	220	20	280
14	Hugh Abernethy	Broadstairs	110	110	20	20	260
15	Robert Stephen	Szkocja	70	20	160	0	250
16	Lee Page	Kidderminster	70	20	110	40	240

Implant

TURNIEJE POKAZOWE**World Pro – Am Series 6, 20 – 21 października 2007 roku**

Przedostatni turniej tej serii wyłonił 64 zawodników, którzy będą mieli okazję zagrać w finałowym turnieju World Pro – Am Series. Ostatni turniej okazał się najszcześniejszy dla Dave'a Harolda, którego wyższość w finale musiał uznać Judd Trump. Najwyższy brejk był dziełem Robbie'ego Williama (141).

Last 16		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Dominic Dale	2	Scott MacKenzie	4	Scott MacKenzie	1	Dave Harold	4
Scott MacKenzie	4						
Jamie O'Neill	1	Steve Mifsud	1				
Steve Mifsud	4						
Gary Wilson	?	Robbie Williams	?	Dave Harold	4		
Robbie Williams	4						
Dave Harold	4	Dave Harold	4				
Jack Lisowski	?						
Leo Ferandez	2	Stuart Bingham	?	Judd Trump	4	Judd Trump	3
Staurt Bingham	4						
Judd Trump	4	Judd Trump	4				
Michael hodge	0						
Anthony McGill	1	Stuart Carrington	?	Ricky Walden	2		
Stuart Carrington	4						
Ricky Walden	4	Ricky Walden	4				
Ian Burns	0						

Najwyższe brejki:

141 Robbie Williams
 117 Jimmy Robertson
 116 Steve Mifsud
 113 Scott MacKenzie

109 Dave Harold
 108 Scott MacKenzie
 103 Dave Harold
 103 Stuart Carrington

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 128 zawodników:

- Dominic Dale 4-0 John Woods
- Stephen Maguire w-0 Nathan Shaw
- Ryan Day 0-w Jason Wright
- Fergal O'Brien 0-w Ollie Kupoluyi
- Scott MacKenzie 4-0 Andrew Milliard
- Jamie O'Neill 4-1 Craig Waddingham
- Michael Holt 0-w Emyr Humphries
- Steve Mifsud – wolny los
- Alex Davies w-0 Jamie Cope
- Martin Gould 0-w Adam Osbourne
- Barry Hawkins – wolny los
- Rod Lawler 0-w Daniel Wells
- Joe Swail 0-w Hefin Jones
- Mark Joyce x-x Matt Couch
- Alfie Burden 0-w David Grace
- Dave Harold 4-? Christopher Taylor
- Anthony Hamilton x-x Ken Doherty
- Joe Perry x-x Ryan Wood
- Lee Walker 0-w Jack Morgan
- Leo Fernandez – wolny los
- Joe Delaney 0-w Lee Page
- Stuart Bingham w-0 David Fomm-Ward
- Gerard Greene – wolny los
- Judd Trump 4-2 Stephen Craigie
- Mark Davis x-x Michael Spooner
- Mark King – wolny los
- Jimmy Robertson 4-0 Geralt Price
- Shaun Murphy 0-w David Green
- Ben Woollaston – wolny los
- Andrew Norman 4-3 Mitchell Mann
- Ricky Walden 4-0 Gareth Coppack
- Michael Judge – wolny los
- Ashley Wright 0-w Sam Baird
- Stephen Lee x-x Karl Ashmore

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 64 zawodników:

- Dominic Dale 4-2 Stephen Maguire
- Scott MacKenzie 4-0 Adam Wicheard
- Jamie O'Neill 4-3 Adam Davies
- Steve Mifsud 4-0 Alex Taubman
- Alex Davies 2-4 Mark Sutton
- Barry Hawkins 3-4 Michael Wild
- Dave Harold 4-1 Neal Jones
- Leo Fernandez 4-1 Avtar Sohanpal
- Stuart Bingham 4-0 Matthew Day
- Gerard Greene 0-w Judd Trump
- Mark King 0-w Anthony McGill
- Jimmy Robertson 4-0 Danny McCann
- Ben Woollaston 0-w David Green
- Ricky Walden 4-1 Andrew Norman
- Michael Judge 0-w Mark Livingstone

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- Dominic Dale 4-1 James Leadbetter
- Scott MacKenzie 4-3 Geoff Williams
- Jamie O'Neill 4-0 Emyr Humphries
- Steve Mifsud 4-3 Mark Sutton
- Dave Harold 4-0 Wayne Townsend
- Leo Fernandez 4-0 Jack Morgan
- Stuart Bingham 4-3 Chris Norbury
- Judd Trump 4-2 Stephen Welsby
- Jimmy Robertson 1-4 Anthony McGill
- Ricky Walden 4-0 Mark Livingstone

Zawodnicy, którzy awansowali do turnieju finałowego:

• Leo Fernandez	• Stephen Craigie	• Greg Batten	• Fergal O'Brien
• Dominic Dale	• Jack Lisowski	• Alex Taubman	• Paul S. Davison
• Jamie Cope	• Dave Harold	• Geoff Williams	• Stuart Carrington
• Ricky Walden	• Jeff Cundy	• Gareth Allen	• Daniel McCann
• Andrew Norman	• Ian Burns	• Alfie Burden	• Adam Davies
• Judd Trump	• Martin Gould	• Joe Perry	• Barry Hawkins
• Jamie O'Neil	• Steve Mifsud	• Mark Sutton	• Lee Page
• Michael Wild	• Chris Norbury	• Daniel Wells	• Andy Rogers
• Gareth Coppack	• David Grace	• Jimmy Robertson	• David Green
• Craig Steadman	• Anthony McGill	• Lee Walker	• Emyr Humphreys
• Stuart Bingham	• Robbie Williams	• Wayne Townsend	• Michael Judge
• James Leadbetter	• Michael Holt	• Mark King	• Jack Morgan
• Gary Wilson	• Ryan Day	• Justin Astley	• Rod Lawler
• Stephen Welsby	• Mark Livingstone	• Mark Joyce	• Sam Baird
• Matt Couch	• Ashley Wright	• Michael Hodge	• Alan Hooper
• Scott MacKenzie	• Mark Davis	• Kamran Ashraf	• Neal Jones

Implant

Ravenace Pro – Am 2, 28 października 2007 roku

Ravenace Pro – Am Series to kolejny cykl turniejów przeznaczonych zarówno dla zawodowców, jak i dla amatorów. W drugim turnieju zwyciężył Jamie Cope. Najwyższy brejk został wbity przez Ryana Daya (133).

Last 16		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
David Grace	3	Staurt Bingham	4	Stuart Bingham	3	Ryan Day	3
Staurt Bingham	4						
Matt Couch	4	Matt Couch	3				
Paul Metcalf	2						
Ryan Day	4	Ryan Day	4	Ryan Day	4		
Avtar Sohanpal	1						
Craig Steadman	2	Jack Lisowski	3				
Jack Lisowski	4						
Martin O'Donnell	1	Mitchell Mann	3	Daniel Ward	0	Jamie Cope	4
Mitchell Mann	4						
Daniel Ward	4	Daniel Ward	4				
Luke Higginbotham	0						
Dave Harold	1	Jamie Cope	4	Jamie Cope	4		
Jamie Cope	4						
Alan Hooper	4	Alan Hooper	2				
Michael Holt	0						

Najwyższe brejki:

133 Ryan Day
132 Paul Metcalf
127 Stuart Bingham
125 Michael Wild
124 Jamie O'Neill
123 Joe Perry
120 Jamie Cope (atak na 147)

120 Matt Couch
117 Avtar Sohanpal
102 Jamie Cope
101 Gareth Coppack
101 Jamie Cope
100 Joe Jogia
100 Jack Lisowski

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 64 zawodników:

- Mark King 4-0 Chris Norbury
- Barry Pinches 2-4 David Grace
- Joe Jogia 3-4 Michael Wild
- Stuart Bingham 4-0 Mark Livingstone
- Jamie Cope 4-0 Darren Oakes
- Joe Perry 4-0 John Pearce
- Lee Walker 3-4 Alan Hooper
- Ricky Walden 4-0 Peter Hodgins
- Gareth Coppack 4-0 Geoff Williams
- Michael Holt 4-1 Alex Taubaman

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- Mark King 3-4 David Grace
- Stuart Bingham 4-2 Michael Wild
- Ryan Day 4-0 Greg Batten
- Mark Davis 0-4 Martin O'Donnell
- Jamie O'Neill 2-4 Daniel Ward
- Dave Harold 4-1 Matt Williams
- Jamie Cope 4-1 Joe Perry
- Ricky Walden 2-4 Alan Hooper
- Michael Holt 4-3 Gareth Coppack

Implant

RANKING PROWIZORYCZNY – KRÓTKA ANALIZA

Na początek kilka zdań wyjaśnienia. Kursywą oznaczyliśmy punkty gwarantowane dla zawodników, biorąc pod uwagę odpadnięcie w tej rundzie, w której są rozstawieni. Czerwoną czcionką zaznaczono uzyskane punkty, których wartość może się zmienić. Różnica wynika z postępu lub spadku zawodnika w stosunku do pozycji w rankingu jednorocznego w poprzednim sezonie. Debiutujący w Main Tourze otrzymali tyle samo punktów, ile ostatni z zawodników kwalifikujących się do MT na podstawie rankingu jednorocznego (5400 punktów).

Na pierwszy rzut oka widać niewielki ruch w czołówce – pierwsze istotniejsze zmiany to awans na granicę pierwszej 16 zwycięzców dotychczas rozegranych turniejów – Dominica Dale'a i Marco Fu. Kolejną istotną zmianą są spadki Andrew Higginsona (na 37 miejsce) i Jamie'ego Burnetta (na 41). Spośród debutantów w Main Tourze nie wykrył się jeszcze żaden zdecydowanie przodujący zawodnik, na tle tych graczy dobrze wyglądają ci zawodnicy, którzy słabo zaprezentowali się w poprzednim sezonie: Stuart Pettman (awans na 57 pozycję), Barry Pinches (63) i Scott MacKenzie (70). Do wypadnięcia z Main Touru powoli mogą przygotowywać się Jimmy White (66) i Tony Drago (64), którzy bezbarwnie rozpoczęli sezon. Jak widać, początek sezonu nie spowodował trzęsienia w rankingu. Poważniejszych zmian należy spodziewać się po UK Championship.

M	Różnica	M (start)	Zawodnik	Sezon 06/07	SM	GP	NIT	UK	WO	CO	MŚ	Razem
1	0	1	John Higgins	23100	1900	2376	700	1050	700	700	1400	31926
2	1	3	Ronnie O'Sullivan	20750	700	5000	700	1050	700	700	1400	31000
3	-1	2	Shaun Murphy	21350	700	4000	700	1050	700	700	1400	30600
4	1	5	Stephen Maguire	19550	1900	2376	700	1050	700	700	1400	28376
5	2	7	Mark Selby	18275	3200	1750	700	1050	700	700	1400	27775
6	-2	4	Neil Robertson	20550	700	1750	700	1050	700	700	1400	27550
7	-1	6	Graeme Dott	18675	3200	719	700	1050	700	700	1400	27144
8	0	8	Peter Ebdon	18000	700	3125	700	1050	700	700	1400	26375
9	0	9	Stephen Hendry	17375	1900	1750	700	1050	700	700	1400	25575
10	4	14	Ryan Day	14450	4000	2376	700	1050	700	700	1400	25376
11	-1	10	Ding Junhui	16325	1900	719	700	1050	700	700	1400	23494
12	-1	11	Allister Carter	15750	700	2376	700	1050	700	700	1400	23376
13	0	13	Matthew Stevens	14950	1900	1750	575	863	575	575	1150	22338
14	-2	12	Ken Doherty	15550	700	719	700	1050	700	700	1400	21519
15	0	15	Stephen Lee	12650	2500	719	700	1050	700	700	1400	20419
16	21	37	Marco Fu	8925	1400	6250	575	863	575	575	1150	20313
17	15	32	Dominic Dale	9375	5000	1750	575	863	575	575	1150	19863
18	-1	17	Joe Perry	12175	575	3125	575	863	575	575	1150	19613
19	2	21	Joe Swail	11750	575	3125	575	863	575	575	1150	19188
20	0	20	Steve Davis	11850	1900	719	700	1050	700	700	1400	19019
21	-5	16	Mark King	12325	575	1750	575	863	575	575	1150	18388
22	-4	18	Ian McCulloch	11938	1900	719	575	863	575	575	1150	18295
23	6	29	Stuart Bingham	9850	2500	1750	575	863	575	575	1150	17838
24	-5	19	Jamie Cope	11875	1400	719	575	863	575	575	1150	17732
25	9	34	Gerard Greene	9300	575	4000	575	863	575	575	1150	17613
26	2	28	Michael Judge	10075	1400	2376	1150	675	450	450	900	17476
27	-2	25	Nigel Bond	10338	1400	1750	575	863	575	575	1150	17226
27	-2	25	Michael Holt	10338	1400	1750	575	863	575	575	1150	17226
29	-7	22	Anthony Hamilton	11038	575	1750	575	863	575	575	1150	17101
30	-7	23	Mark Allen	10650	575	1750	575	863	575	575	1150	16713
31	-1	30	Fergal O'Brien	9825	1400	1438	1150	675	450	450	900	16288
32	3	35	Dave Harold	9250	2500	719	575	863	575	575	1150	16207
33	-6	27	Alan McManus	10325	1150	813	1150	675	450	450	900	15913
34	2	36	Barry Hawkins	9150	575	2376	575	863	575	575	1150	15839
35	3	38	Mark Williams	8825	700	1750	700	1050	700	700	1400	15825
36	4	40	Ricky Walden	8750	1150	2376	450	675	450	450	900	15201
37	-13	24	Andrew Higginson	10625	450	813	450	675	450	450	900	14813
38	-7	31	John Parrott	9625	1150	250	1150	675	450	450	900	14650
39	-1	38	Adrian Gunnell	8825	1900	250	1150	675	450	450	900	14600
40	2	42	Dave Gilbert	8575	1150	1125	1150	675	450	450	900	14475
41	-9	32	Jamie Burnett	9375	450	813	1150	675	450	450	900	14263
42	2	44	Rory McLeod	8200	1150	1438	450	675	450	450	900	13713
43	0	43	Andrew Norman	8288	450	1438	450	675	450	450	900	13101
44	-3	41	Judd Trump	8650	900	813	900	488	325	325	650	13051
45	4	49	David Gray	7450	1150	813	1150	675	450	450	900	13038
46	-1	45	Marcus Campbell	8125	325	2376	325	488	325	325	650	12939
47	-1	46	Robert Milkins	7863	450	1125	450	675	450	450	900	12363
48	5	53	Mike Dunn	7050	1400	813	1150	488	325	325	650	12201
49	3	52	Tom Ford	7175	325	1750	1150	488	325	325	650	12188
50	-3	47	Rod Lawler	7800	900	250	1150	488	325	325	650	11888
51	-1	50	Joe Delaney	7425	900	1438	325	488	325	325	650	11876

52	-1	51	Andy Hicks	7363	450	1125	450	675	450	450	900	11863
53	-5	48	Jimmy Michie	7575	325	1750	325	488	325	325	650	11763
54	3	57	James Wattana	6538	450	813	1150	675	450	450	900	11426
55	0	55	Liang Wenbo	6775	1150	1125	1150	300	200	200	400	11300
56	2	58	Mark Davis	6375	450	1438	450	675	450	450	900	11188
57	35	92	Stuart Pettman	5313	1900	1750	325	488	325	325	650	11076
58	-3	55	Robin Hull	6775	325	1125	900	488	325	325	650	10913
59	9	68	Liu Song	5425	0	3125	1150	300	200	200	400	10800
60	-1	59	Paul Davies	6213	900	1438	325	488	325	325	650	10664
61	-7	54	Ian Preece	6950	325	1125	325	488	325	325	650	10513
62	0	62	David Roe	5738	1150	1125	325	488	325	325	650	10126
63	31	94	Barry Pinches	5075	900	1125	900	488	325	325	650	9788
64	-3	61	Tony Drago	5925	1400	1125	200	300	200	200	400	9750
65	4	69	Mark Joyce	5400	900	1438	650	300	200	200	400	9488
66	-3	63	Jimmy White	5725	325	1125	325	488	325	325	650	9288
67	-3	64	Joe Jogia	5688	1150	1125	200	300	200	200	400	9263
68	1	69	Patrick Wallace	5400	650	1125	900	300	200	200	400	9175
69	0	69	Lee Walker	5400	650	813	1150	300	200	200	400	9113
70	23	93	Scott MacKenzie	5275	1400	250	325	488	325	325	650	9038
71	-4	67	David Morris	5500	650	813	900	300	200	200	400	8963
72	-7	65	Drew Henry	5675	325	250	900	488	325	325	650	8938
73	-13	60	Tian Pengfei	6125	0	1438	200	300	200	200	400	8863
74	-5	69	Martin Gould	5400	200	813	1150	300	200	200	400	8663
75	-6	69	Jimmy Robertson	5400	650	813	650	300	200	200	400	8613
76	-7	69	Jamie O'Neill	5400	900	250	900	300	200	200	400	8550
77	-8	69	Xiao Guodong	5400	0	1125	900	300	200	200	400	8525
78	-12	66	Lee Spick	5600	650	250	900	300	200	200	400	8500
79	-10	69	Alfie Burden	5400	900	813	200	300	200	200	400	8413
79	-10	69	Supoj Saenla	5400	900	813	200	300	200	200	400	8413
81	14	95	Ben Woollaston	4975	200	1438	650	300	200	200	400	8363
82	-13	69	Rodney Goggins	5400	200	813	650	300	200	200	400	8163
83	-14	69	Patrick Fraser	5400	200	1125	200	300	200	200	400	8025
83	-14	69	Munraj Pal	5400	200	1125	200	300	200	200	400	8025
83	-14	69	James McBain	5400	200	1125	200	300	200	200	400	8025
86	-17	69	Matt Selt	5400	200	813	200	300	200	200	400	7713
87	-18	69	Kevin Van Hove	5400	650	250	200	300	200	200	400	7600
87	-18	69	Gareth Coppack	5400	650	250	200	300	200	200	400	7600
87	-18	69	Leo Fernandez	5400	650	250	200	300	200	200	400	7600
87	-18	69	Kurt Maflin	5400	200	250	650	300	200	200	400	7600
91	-22	69	Michael White	5400	0	250	650	300	200	200	400	7400
92	-23	69	Ashley Wright	5400	200	250	200	300	200	200	400	7150
92	-23	69	Alex Davies	5400	200	250	200	300	200	200	400	7150
92	-23	69	Steve Mifsud	5400	200	250	200	300	200	200	400	7150
95	1	96	Issara Kachaiwong	4475	0	813	650	300	200	200	400	7038
96	-27	69	Liu Chuang	5400	0	250	200	300	200	200	400	6950

M – miejsce
M (start) – Miejsce w rankingu jednorocznym (sezon 2006/07)
SM – Shanghai Masters
GP – Grand Prix
NIT – Northern Ireland Trophy
UK – United Kingdom Championship
WO – Welsh Open
CO – China Open
MŚ – Mistrzostwa Świata

Implant

SNOOKER LOOPY...

W okolicach uroczystości Wszystkich Świętych i Święta Zmarłych aż prosi się napisać kilka słów o nieodżałowanym Paulu Hunterze. Idol nastolatek, jeden z najbardziej medialnych zawodników młodego pokolenia, trzykrotny zwycięzca turnieju Masters. Przyjrzyjmy się raz jeszcze jego sylwetce.

PROFIL

Urodzony: 14 października 1978, Leeds

Zmarł: 9 października 2006, Huddersfield

Narodowość: Anglia

Przydomki: Snookiereczek, Chłopiec z plakatu, Beckham zielonego stołu

Kariera: 1995 – 2006

Zarobki: £1 525 050

Najwyższa pozycja w rankingu: 4

Najwyższy break turniejowy: 146 (Premier League Snooker, 2004/5)

Ilość wygranych turniejów: 6 (rankingowych 3)

BIOGRAFIA

Paul urodził się w roku 1978 w angielskim Leeds. Od najmłodszych lat miał kontakt z zielonym stołem, a w wieku 12 lat objawił się jako wielki talent. W Main Tourze zadebiutował w lipcu 1995 roku jak 16 – latek (!), niedługo potem przypomniał o sobie, sprawiając olbrzymią sensację, jaką było poknanie Alana McManusa w UK Championship 1996 9-4. Nie poprzestał na tym zwycięstwie i po dwóch udanych sezonach na stałe zadomowił się wśród zawodowców, awansując na świetne jak na staż w roli zawodowca 43 miejsce w rankingu. Taka postawa zaowocowała dziką kartą od organizatorów turnieju Masters w 1997 roku. Zapewne nie przypuszczali, jak znacząco Paul zapisze się w historii tego turnieju...

Pierwszym rankingowym triumfem było zwycięstwo w Welsh Open 1998. Zaimponował gładkim zwycięstwem w półfinale z Peterem Ebdonem (6-1) i ofensywną grą w finale (127, 116, 108), która poskutkowała wygraną z Johnem Higginsem 9-5. Warto wspomnieć, że Paul grał w turnieju od pierwszej rundy. Udany sezon dał Anglikowi znaczny awans w oficjalnym rankingu i nagrodę dla Najlepszego Młodego Snookerzysty Roku. Kolejne turnieje pomogły mu ugruntować mocną pozycję w światowej czołówce, jednak Paul nie zaznał po raz kolejny smaku zwycięstwa.

Aż do 2001 roku. Wtedy po raz pierwszy podniósł trofeum dla zwycięzcy londyńskiego Mastera, zwyciężając w finale Irlandczyka – Fergala O'Briena – 10-9. Zacięty mecz finałowy jest najlepszym komentarzem dla trudnej drogi Anglika w turnieju – właściwie tylko ćwierćfinał z Ebdonem przebiegł bez większych emocji. Przełomowym okazał się jednak rok 2002. Na rewelacyjny początek roku złożyły się dwa spektakularne zwycięstwa – wygrany po czterech latach po ostatnim triumfie Welsh Open, gdzie Paul pokonał takich zawodników, jak O'Sullivan, Ebdon czy Doherty oraz obrona tytułu w Mastersie po trzech meczach wygranych po maksymalnej możliwej do rozegrania liczbie frejmów. Wprawdzie następny turniej, China Open, zakończył się porażką w drugim meczu, ale już po rozpoczęciu sezonu 2002/03 triumfował po raz pierwszy w British Open. Olbrzymim sukcesem, jaki Anglik odniósł w tym sezonie, był półfinał Mistrzostw Świata. To właściwie jedyny udany występ w Mistrzostwach Świata. Wyższość Huntera musieli uznać kolejno: Allister Carter, Matthew Stevens i Peter Ebdon, a w ostatnim meczu turnieju Paul uległ Kenowi Doherty'emu tylko 16-17.

Ostatnim zwycięstwem w karierze Anglikowi udało się na stałe wpisać do historii turnieju Masters. Finałowe zwycięstwo 10-9 z Ronnie'em O'Sullivanem, mimo rezultatu 2-7 po pierwszej sesji meczu, na pewno zapadło w pamięć wielu sympatyków snookera. Szósty triumf w światowej elicie Paul okraszył brejkami: 127, 117, 110, 109, 102 w finale. Znaczącym scesem był finał Players Championship, gdzie jednak główne trofeum przypadło Jimmy'emu White'owi (9-7). Nikt nie przypuszczał, że będą to ostatnie sukcesy tego zawodnika przy zielonym stole...

Kolejne sezony to zastanawiające pasmo porażek. W 2005 roku Paul zaczął się uskarżać na bóle brzucha – po wizycie u lekarza usłyszał wyrok – rak okrężnicy. Właściwie każdy turniej grał ze świadomością, że może być on ostatnim w karierze. W grudniu 2005 roku Paul odniósł swoje ostatnie i chyba największe zwycięstwo w karierze. Grając z olbrzymim bólem (chwilami musiał nawet zdejmować buty), krótko po przebytej chemioterapii, rozgrywał pojedynek z Jamie'em Burnettem – tym samym, który w zeszłorocznych kwalifikacjach zrobił tu brejka 148. Paul dotrwał do ostatniego możliwego – siedemnastego – frejma.

Wycieńczony Anglik wydarł szkockiemu zawodnikowi zwycięstwo, wygrywając po raz ostatni, 9-8. Ostatni mecz wśród profesjonalistów rozegrał w poniedziałek, 17 kwietnia 2006 roku. Przeciwnikiem był Neil Robertson, Paul zdołał ugrać w pierwszej rundzie Mistrzostw Świata pięć frejmów.

9 października Paul odszedł od nas w hospicjum w Huddersfield. Zostawił żonę Lindley i córeczkę Evie Rose. Ostatnią czarną rozegrał w Leeds, 19 października 2006 roku.

WYGRANE TURNIEJE

Jak już wspomnieliśmy, Paul ma na koncie 6 znaczących zwycięstw turniejowych. Poniżej rywale i wyniki meczów Paula w tych turniejach.

Turnieje rankingowe:

Runda	Welsh Open 1998	Welsh Open 2002	British Open 2002
Finał	John Higgins, 9-5	Ken Doherty, 9-7	Ian McCulloch, 9-4
Półfinał	Peter Ebdon, 6-1	Graeme Dott, 6-3	Chris Small, 6-3
Ćwierćfinał	Jamie Burnett, 5-2	Peter Ebdon, 5-4	Anthony Hamilton, 5-1
1/8 finału	Nigel Bond, 5-4	Ronnie O'Sullivan 5-4	Ronnie O'Sullivan, 5-4
1/16 finału	Steve Davis, 5-3	Alfie Burden, 5-3	Kristjan Helgason, 5-3
2 runda	Neal Foulds, 5-2	-	-
1 runda	Paul Wykes, 5-3	-	-

Turnieje nierankingowe:

Runda	The Masters 2001	The Masters 2002	The Masters 2004
Finał	Fergal O'Brien, 10-9	Mark Williams, 10-9	Ronnie O'Sullivan, 10-9
Półfinał	Stephen Hendry, 6-4	Alan McManus, 6-5	John Higgins, 6-3
Ćwierćfinał	Peter Ebdon, 6-3	Peter Ebdon, 6-5	Mark Williams, 6-5
1/8 finału	Matthew Stevens, 6-5	Stephen Lee, 6-3	David Gray, 6-3

Implant

FELIETONY

Z KRZYŻAKA

23 czerwca. Świeżo upieczony, anonimowy absolwent (ach, jak to dumnie brzmi!) jednej z zachodniopomorskich podstawówek pojawia się w warszawskiej Akademii Snookera na turnieju rangi 4*, czyli najwyższej po Mistrzostwach Polski. Nie wywołując specjalnego zdziwienia publiczności pokonuje świdniczanina – Czesława Głębockiego – 3-1. W kolejnym meczu ponosi „planową” porażkę z zielonogórczaninem – Marcinem Chmielewskim. Niespodziewanie jednak, w meczu rozegrana jest maksymalna możliwa liczba frejmów, ale starszy z zawodników wygrywa 3-2. Mało kto pomyślałby, że w najbliższym czasie Maciek może się zrewanżować bardziej doświadczonemu koledze.

28, 29 września. Nadal anonimowy, nadal świeżo upieczony – choć już gimnazjalista – Maciek w klubie, w którym na co dzień trenuje (szczecińska Free Ball), najpierw pokonuje do zera Krzysztofa Kietrysa, co nie dziwi chyba nikogo, później sprawia niespodziankę, wygrywając z przedstawicielem wrocławskiej Fuga Mundi – Przemkiem Pietrzykowskim – w pięciu frejmach, by w kolejnej rundzie pokusić się o sensację, którą z pewnością było pokonanie starszego kolegi klubowego – Artura Wardęgi – w trzech partiach. Późniejszy mecz z Michałem Szabatem (Janów Lubelski) nie był dla Maćka udany, ale on i tak już swoje zrobił. Swoje zrobił – słowo klucz (ale o tym kilka akapitów dalej).

Wreszcie, 13 października. Maciek w stołecznym 147Break pokonuje poznańskiego snookerzystę – Przemka Poźniaka – do zera, później sprawia sporą niespodziankę, pokonując najlepszego z radomian – Michała Gołąbka, który ugruntował już sobie znaczącą pozycję wśród naszych juniorów – w czterech frejmach. Wreszcie, dochodzi do rewanżu z Marcinem Chmielewskim, identycznych stosunku, jak w innym warszawskim klubie niecałe trzy miesiące temu. Ambitny 13 – latek już staje się niespodzianką turnieju. Znakomita większość widzów żałuje, że wpada na Krzysztofa Wróbla, trzeciego zawodnika w kraju. Może miałby sznsę na ćwierćfinał?

14 października. Mecz 1/8 finału przebiega planowo. Pierwszy frejm zdominowany przez brejk 76 Krzyśka, w drugim Maciek wbija tylko jedną czerwoną przy brejkach 50 i 31 rywala. Trema? Nie, Wróbel to chyba zbyt wysokie progi. Nieistniejącą szansą Maćka jest ta właśnie myśl. Myśl, która pojawiła się w głowie wrocławianina. Trzeci frejm pokazał, że w turniejach 4* do gier niedzielnych nie awansują przypadkowi zawodnicy. Wyrównane otwarcie, nie najlepsza odstawna Krzyśka, kilka dobrych wbić Maćka i robi się 2-1. Niby nic groźnego, stracony frejm może się zdarzyć. Czwarta partia, dwa kolory na stole, 14 punktów przewagi Maćka. Wrocławianin potrzebuje faulu przeciwnika, doprowadza do takiej sytuacji, 8 punktów różnicy. Krzysiek wygrał, to wydaje się przesądzone. Nieznany nastolatek ze Szczecina musi w końcu wystawić różową byłemu wicemistrzowi Polski. Ku powszechnemu zdziwieniu, nie wystawia. Wbicie bili za 6 punktów daje mu zwycięstwo. W momencie, gdy rozpoczyna się piąty frejm, kilkadziesiąt osób kibicujących w klubie patrzy przede wszystkim na stół nr 3. Nawet Przemek Kruk, grający na „jedyńce”, nie korzysta z chwili odpoczynku, tylko kątem oka spogląda, jak radzą sobie zawodnicy z zachodniej części kraju. Krzysiek jest mocno zdziwiony, co się dzieje, co ten młodzieżowiec wyprawia? Przecież miałem wygrany mecz! Widać, że jest zdenerwowany. Walczy z samym sobą, podczas gdy Maciek nie ma już rywali. Nawet bile na stole nie są dla niego przeszkodą. Przy jednej czerwonej na stole szczecinianin ma blisko 40 punktów przewagi. Znany ze świetnej gry w defensywie faworyt jeszcze walczy, ale rozpuńczony przeciwnik świetnie się odstawia i sprawia, śmiało można powiedzieć, sensację sezonu w polskich rozgrywkach.

Kolejny mecz przegrywa gładko, niemal bez walki, z Markiem Zubrzyckim – zawodnikiem solidnym, aczkolwiek spoza ścisłej krajowej czołówki. Widzowie tego meczu są nieco zdziwieni, pytają o przyczyny postawy Maćka. Podobny przebieg miała kariera Liu Songa w niedawno zakończonym Grand Prix. Dwie zakończone z powodzeniem fazy grupowe, małe niespodzianki, później sensacja dnia – zwycięstwo 5-3 ze Stephenem Maguire'em. I, ku zdziwieniu chyba wszystkich, klęska z Marco Fu bez ugrania nawet frejma.

Dlaczego? Odpowiedź nasuwa się od razu – zabrakło motywacji. Motywacji, bo „swoje już zrobił”. Właściwie, zrobił dużo więcej niż powinien. Występ jest wielkim sukcesem, choć jeszcze się nie skończył. Zaraz po wielkim sukcesie poddaje się niemal bez walki. Nie idzie za ciosem. Nie dlatego, że brakuje mu umiejętności – przeciwnik nie jest lepszy od poprzedniego. Nie dlatego, że przeciwnik gra mecz życia – bo rozmiary porażki nie są adekwatne do różnicy siły gry. Maciek przegrywa mecz w podświadomości – odniósł być może życiowy sukces i chce się nim cieszyć natychmiast. Trzeba się jednak skoncentrować na następnym meczu. Okazuje się to być za trudne.

Zaskakującą analogią meczów Relich – Zubrzycki i Song – Fu jest postawienie meczów na świeczniku. Azjaci grają w sesji wieczornej na pierwszym stole. Maciek gra również na jedyńce, choć to nie ma aż takiego znaczenia – kibiców jest wystarczająco niewiele, aby każdy mógł oglądać interesujący go mecz. Zdecydowana większość sali ogląda mecz na najważniejszym stole. Ogląda nawet nie tyle grę Maćka, ile samego sensacyjnego pogromcę krajowej trójki. Maciek nie wytrzymuje ciężającej na nim presji. Kilkadziesiąt wpatrzonych tylko w niego par oczu – to za dużo.

Kolejnym szalenie ważnym aspektem jest nastawienie przeciwnika. Aż prosi się zacytować fragment wywiadu, jakiego udzielił Krzysztof Wróbel „Polskiemu snookerowi” (numer 05, sezon 06/07):

S. P.: Załóżmy, że w 1/4 grasz nieoczekiwanie z zawodnikiem spoza „64”. Wykorzystujesz to na „odpoczynek” i pozwalasz sobie na nieco więcej luzu, czy grasz na 100% możliwości?

K.W.: Podchodzę luźno. To znaczy podchodzę dosyć mocno, ale nie na 100%. Nieraz jest tak, że po danym meczu jest trudniejszy pojedynek. Z tym łatwym przeciwnikiem muszę już grać na ostro, żeby wstrzelić się w uderzenie, skoncentrować się, by w następnym meczu, już takim niby trudnym, dobrze się grało. Luźno

nieraz podchodzę do meczów rozgrywanych na różnych turniejach w grupie. Mam ten awans z grupy, gram dopiero na drugi dzień. Może trochę luźniej, nie na maksa, ale staram się grać konsekwentnie.

W trzecim frejmie meczu 1/8 finału można był zauważyć, jak Krzysiek mimowolnie zlekceważył Maćka. Ciąg dalszy znamy. Przykład młodszego kolegi nauczył kolejnego przeciwnika, że szczecinianinowi nie wolno pozwolić na zbyt wiele. I bez tego faktu Marek był w tym turnieju szalenie zmotywowany. Ta determinacja była dla Pomorzanina zbyt dużą przeszkodą. Zawodnik z Wrocławia do perfekcji wykorzystał swoje możliwości. Być może nawiązanie walki był możliwe, jednak w tym momencie nieosiągalne.

Daleki jestem od stwierdzenia, że Maciek nie podszedł poważnie do meczu ćwierćfinałowego. Prawdopodobnie przegrywanie kolejnego meczu po sprawieniu wielkiej sensacji jest zaskakujące, ale i bardzo powtarzalna. Jego przykład jest wręcz modelowy dla tej tezy – i nie mam nic przeciwko, żeby jak najszybciej ją obalili. Najbliższa okazja w Toruniu.

Implant

Z KRAJU

OSTATNIE TURNIEJE

PORS 4*, 147Break, Warszawa, 12 – 14 października 2007 roku

Po raz kolejny turniej okazał się zwycięskim dla Marcina Nitschke. Jednak to nie zielonogórczanin był największym bohaterem turnieju. Zdecydowanie miano to należy się Maćkowi Relichowi (o jego dokonaniach więcej w felietonie „Z krzyżaka”). Rozgłosu pozazdrościł mu właściciel klubu – Jarosław Kowalski – który w połowie niezbyt udanego sezonu ni stąd ni zowąd popisał się najniższym z możliwych brejków trzycifrowych, czyli równiutką setką. Po raz pierwszy w finale tak poważnej otwartej imprezy znalazł się Michał Zieliński, który okazał się zdobywcą najwyższego brejka dwucyfrowego – 93 punkty.

European Billiards Open Series, Fuga Mundi, Wrocław, 19 – 21 października 2007 roku

Wprawdzie tematyka gazetki nie wskazuje na pisanie o innych niż snooker odmianach bilardu, ale bilardowi angielskiemu, jako grze rozgrywanej na takim samym stole, należy się bez wątpienia trochę miejsca na naszych łamach. Co do zasad, w olbrzymim skrócie: gra się bilami białą, czerwoną i żółtą; punkty zdobywa się za wbicia (każdej bili) i kanony (zbicia bili rozgrywającej najpierw z jedną, potem z drugą bilą). Więcej o zasadach w kolejnym, już trzecim numerze gazetki „Read and hope”.

Jeżeli można ten turniej opisać jednym słowem, to na pewno jest nim przymiotnik „historyczny”. Pierwszy międzynarodowy turniej bilardu angielskiego w Polsce, pierwszy udział i punkty (Przemysław Pietrzykowski), zwycięstwo (Tomasz Wrotny), mecz pomiędzy dwoma Polakami (Jacek Rudowicz i Przemek Pietrzykowski), awans do fazy pucharowej (Marek Zubrzycki, gospodarz) polskich bilardzistów angielskich w takim turnieju. Niestety, również pierwszy walkower – i to ze strony Krzysztofa Wróbla, zawodnika ze ścialej czołówki polskiego snookera, reprezentanta kraju w tej dyscyplinie sportu.

W finale zmierzyli się Phil Mumford z Chrisem Taylorem. Po dwugodzinny meczu zwyciężył ten pierwszy wynikiem 685 – 492, który uzyskał też najwyższy brejk turnieju (193). Co ciekawe, na turnieju padł też brejk 147.

2 turnieje PORS 3*, Fuga Mundi, Wrocław i Akademia Snookera, Warszawa, 25 – 28 października 2007 roku

Warszawska Akademia jest jednym z młodszych klubów w kraju, co nie przeszkadza jej w gromadzeniu sporej liczby zawodników na każdym turnieju. Tym razem niespodzianką turnieju okazał się mający wietnamskie korzenie Quoc Binh Phan, który ku zdumieniu widowni doszedł do półfinału. Zawiódł tym razem Maciej Relich, odpadając już w pierwszym meczu (2-3) z zawsze groźnym Arkadiuszem Domańskim. W finale spotkali się Rafał Jewtuch (Warszawa) i Mariusz Sirko (Stolarnia, Lublin). Po raz pierwszy w historii ich meczów finałowych wygrał ten drugi (4-3), jednak nagroda za najwyższego brejka turnieju została w Warszawie (drugi z finalistów, 2 razy 78). Mariuszowi niewiele zabrakło do uzyskania i tej nagrody, wszak wbił aż 76 punktów w najwyższej punktowanym podejściu. Nieodłącznym elementem turniejów w Akademii jest bankiet. Tradycyjnie odbył się on w sobotę, a niektórzy z uczestników do dziś wspominają smak niektórych potraw z rozrzewnieniem...

Drugi z turniejów nie zaskoczył, jeśli chodzi o nazwisko zwycięzcy, niemniej jest finałowy rywal nie był głównym faworytem do drugiego miejsca. Tym zawodnikiem jest Dariusz Wiśniewski (Rudi, Kalisz), który największą niespodziankę sprawił w 1/8 finału, ogrywając młodego, utalentowanego Adama Stefanowa. Młodzież wyraźnie nie potrafiła się przystosować do nowego, szybkiego sukna, wymienionego ze względu

na organizację wspomnianego turnieju bilardu angielskiego. Zaskakująco szybkie porażki młodych zawodników z bardziej doświadczonymi graczami to chyba najmniej przyjemna część turnieju. Największe trofeum zdobył właściciel klubu – Marek Zubrzycki, który był na tyle niegościnnie, żeby zgarnąć również nagrodę za najwyższego brejka (61).

Kadra na Mistrzostwa Świata Amatorów

Hanna Mergies (Fuga Mundi, Wrocław) wśród pań oraz Marcin Nitschke (Hot Shots, Zielona Góra), Krzysztof Wróbel (Sezam, Wrocław) i Rafał Jewtuch (Warszawa) w kategorii otwartej zostali powołani do kadry narodowej na najbliższy światowy czempionat. Wrocławianka, która podczas zeszłorocznych Mistrzostw doszła po świetnej grze do ćwierćfinału, zagra w grupie D, z Roną Baraket (Izrael), Ramoną Belmont (Nowa Zelandia – aktualna brązowa medalistka MŚ Kobiet U-21), Kathy Parashis (Indie), Vidya Pillai (Indzie), Rosanną Lo-A-Tjong (Holandia – Międzynarodowa Mistrzyni Polski 2004) i Anne-Marie Reilly (Szkocja). Mistrz Polski – Marcin Nitschke (grupa D) – będzie zmagał się z Erdene Bolorkhuu (Mongolia), Kavirajem Bissessurem (Mauritius), Alexem Borgiem (Malta – niedawny trener naszej reprezentacji), Johnem Torpedem (Irlandia), Pramuaem Janthadem (Tajlandia), Yutaką Fukudą (Japonia), Mohammedem Al Joker (Zjednoczone Emiraty Arabskie), Denem O'Kane (Nowa Zelandia – tegoroczny spadkowicz z Main Touru), Andrew Pagettem (Walia – czołówka europejskich amatorów), George'em Laim (Stany Zjednoczone), Michaeliem Rhodesem (Anglia) i Habibem Subahem (Bahrajn – również niedawny gracz Main Touru). Trzykrotny Mistrz Polski – Marcin Rafał Jewtuch – zagra w grupie E. O awans do dalszych gier będzie walczył z Chrisem McBreenem (Nowa Zelandia), Chanem Wai Ki (Hong Kong), Mohammedem Shehabem (Zjednoczone Emiraty Arabskie – niedawno w MT), Jordanem Brownem (Irlandia Północna), Antonem Ryabininem (Rosja), Ku Chih-Wei (Tajwan), Bjornem Haneveerem (Belgia – kiedyś wbił przeciwko Rafałowi brejka maksymalnego, kilkuletni uczestnik MT), Phaithoonem Phonbunem (Tajlandia), Chrisem Dagnallem (Wyspa Man), Bobbym Cruickshanksem (Szkocja), Kevinem Zakanim (Szwecja) oraz Kwanem Poomjangem (Tajlandia). Ostatni z naszych reprezentantów – Krzysztof Wróbel – zagra w grupie F, z takimi zawodnikami, jak: Chan Kwok Ming (Hong Kong), Tamer Al-Masri (Jordan), Lee Po-Hsien (Tajwan), Nawaf Alhamli (Kuwejt), Adnan Al-Baloushi (Oman), Stefan Mazrocis (Holland – zwycięzca Polish Open 2005), Imran Shehzad (Pakistan), Sorokin Vyacheslav (Rosja), Robert Burda (Austria), Sergey Kolcom (Łotwa), Atthasit Mahitthi (Tajlandia), Wael Talaat (Egipt).

Zdajemy sobie sprawę, że nazwiska te niewiele mówią przeciętnemu Czytelnikowi naszej gazety, dlatego przytoczyliśmy pokrótce ważniejsze osiągnięcia zawodników. Najłatwiejszą grupę wśród panów wydaje się mieć Krzysiek, jednak nie może on być pewny awansu. Z każdej grupy wychodzi najprawdopodobniej czwórka najlepszych zawodników, więc szanse Rafała i Marcina (lub Marcinów, jak woli organizator turnieju) nie są zbyt duże. Jeśli chodzi o Hanię, to powtórzenie zeszłorocznego rezultatu będzie dużym sukcesem.

17 numer gazetki „Polski Snooker”

21 października ukazał się już 17 numer pierwszej gazetki snookerowej po polsku. W numerze m. in.:

- relacja z Mistrzostw Świata U-21 2007 w Indiach
- relacja z podwójnego turnieju PORS*** w Lublinie i Kaliszu
- dodatek specjalny - Mistrzostwa Polski U-16 2007 w Warszawie
- relacja z turnieju PORS**** w Szczecinie
- relacja z turniej PORS**** w Warszawie
- Historia Snookera Marka Derka - część VI

NAJBLIŻSZE IMPREZY

3 – 4 listopada – PORS 2*, Free Ball, Gdańsk, ul. Paderewskiego 9/5

10 – 11 listopada – 2 turnieje PORS 3*, Snooker Klub, Toruń, ul. Jarczyńskiego 4a i Frame, Łódź, ul. Narutowicza 7/9

10 – 25 listopada – Mistrzostwa Świata Amatorów, Korat, Tajlandia

7 – 9 grudnia – PORS 4*, Rudi, Kalisz, ul. Chopina 23

Zapisać się do turniejów można za pośrednictwem strony Polskiego Związku Snookera i Bilarda Angielskiego - <http://snooker.pl/rejestracja.php>.

Implant

GRY – GAME DESIRE

Omawiana gra jest symulatorem internetowym. Spróbować sił w wirtualnym snookerze GD można m. In. pod adresami: <http://www.gryonline.wp.pl> i <http://www.gamedesire.com>. Aby zagrać, należy utworzyć konto w jednym z podanych serwisów. Gdy już się zarejestrujemy, na stronie głównej serwisu wybieramy grę: snooker. Gdy widzimy przed sobą listę dostępnych pokoiów (dostępne są 3 wielkości stołów: 7ft, 9 ft, 11ft; stół, na który grają zawodowcy, to 12ft - przyp. red.), wtedy wybieramy nam pasujący, lub klikamy po prostu w czerwony przycisk „Zagraj w grę”. Ponieważ jest to gra internetowa, często jest aktualizowana. Jeżeli nie posiadamy najnowszej wersji, będziemy musieli poświęcić kilka minut na zainstalowanie aktualizacji.

OPIS

Menu

Gdy znajdujemy się w pokoju, mamy do dyspozycji wiele ekranów i opcji. Po prawej stronie znajduje się lista użytkowników, którzy obecnie znajdują się w tej samej sali gier, na dole okna mamy czat, a w centrum okna mamy listę stołów. Tam też widzimy użytkowników (klikając na ich pseudonimy możemy obejrzeć ich statystyki), parametry stołu oraz dwa przyciski: Zagraj (przenosi do gry) oraz Obserwuj (przenosi do stołu, jednak bez możliwości grania). Na górze, po środku mamy przyciski Sortowanie, Filtr oraz listę rozwijaną. Dzięki tym opcjom możemy ustawić ustawienia pokoju według własnych upodobań. Na górze po prawej stronie mamy przyciski: Zmień pokój, Opcje, Pomoc oraz Szukaj. Po lewej stronie znajdują się dwa żółte przyciski: QuickStart (przenosi nas na stół i automatycznie dobiera przeciwnika bez możliwości jego zmiany) oraz Utwórz stół (ustawiamy parametry stołu, a następnie przenosimy się na stół; możemy zacząć trening, a gdy pojawi się potencjalny przeciwnik możemy z nim zagrać).

Najważniejsze informacje

Na środku ekranu widzimy stół z bilami, a pod nim czat. Po prawej stronie na górze ponownie widzimy kilka przycisków (podobnie jak w pokoju), niżej widzimy najważniejsze informacje o zawodnikach, panel gry, za pomocą którego możemy decydować o sile uderzenia i nadawać rotacje (sterowanie kijem odbywa się na stole, nie w panelu), a pod panelem dostępne jest kilka przycisków. Najniżej, widzimy możliwość zmiany koloru kija i sukna, do czego potrzebne wykupienie konta VIP, o czym później. Warto potrenować przed pierwszą grą. Gdy już będziemy wystarczająco skuteczni, możemy poczekać na przeciwnika i rozpocząć grę. Po każdej zakończonej grze, w naszym profilu będą tworzyły się statystyki, a na podstawie rozegranych gier będzie tworzony ranking. Nie warto uciekać podczas rozgrywania frejma, gdyż grozi to stratą wielu punktów rankingowych oraz – co ważniejsze – jest niezgodne z ogólnymi zasadami panującymi w grach online.

Jak uderzyć?

Uderzenie nie jest tak skomplikowane, jak wskazywał będzie na to poniższy opis. Pierwszy etap uderzenia odbywa się na stole – klikamy w dowolny punkt kija i przytrzymujemy przycisk myszy, dzięki czemu możemy określić kierunek uderzenia. Na prawo od stołu znajduje się panel rotacji – domyślnie uderzamy w środek białej bili i panel siły uderzenia – tutaj nakierowując kursor na kij naciskamy i przytrzymujemy oba klawisze myszy i puścimy oba klawisze w momencie, w którym uzyskujemy interesującą nas odległość kija od białej bili. Możemy również określić kąt pomiędzy płaszczyzną, w której porusza się kij a powierzchnią stołu w momencie uderzenia.

Tryby gry

Cofnijmy się do listy pokoiów. Pod tą listą, są

dostępne oficjalne pokoje turniejowe, oraz pokoje graczy. Pod tą listą jest dostępny przycisk „Kalendarium turniejów”, i tam możemy sprawdzić, kiedy odbędą się najbliższe rozgrywki. Za wygrane w turniejach można uzyskać nagrody, chociażby konto VIP/VIP GOLD (na różny okres czasu) lub wirtualne pieniądze.

WYMAGANIA SPRZĘTOWE

Minimalne – komputer z dostępem do Internetu, myszka, JavaScript.

OCENA

- + Statystyki, rankingi które umilają rozgrywkę
- + Turnieje
- + Wirtualne pieniądze
- Tylko w Internecie
- Wyłudzenie pieniędzy poprzez konta VIP
- Niektórzy gracze bez powodu mają tendencję do obrażania
- Uciekający gracze
- Słaba fizyka gry
- Słabo wykonane rotacje
- Zbyt szybkie sukno

Intuicyjność obsługi (10%): 6/10

Grywalność (30%): 5/10

Grafika (20%): 7/10

Dźwięki (20%): 7/10

Realizm (20%): 4/10

Ogólna ocena: 5,7/10

Snooker!

TYPOWANIA

Na forum 147.pl prowadzone są dwie zabawy, które ogólnie można nazwać typowaniami. Pierwsza to po prostu typowanie wyników meczów w turniejach organizowanych przez WPBSA (Światową Federację Snookera i Bilardu Angielskiego), natomiast druga polega na wybraniu drużyny spośród zawodników grających w Main Tourze, którzy za swoje występy w turniejach otrzymują punkty według ściśle określonych zasad. Zapraszamy do zabawy! Pod podanym adresem można znaleźć szczegółowe zasady obu typowań, a po rejestracji na forum wziąć udział w zabawie.

<http://forum.147.pl/viewforum.php?f=13&sid=5c439b0899f942a8476c527f30acc154>

Implant

TYPOWANIE WYNIKÓW

Pot Black:

1.	radik444	48
2.	Hannna	27
2.	Michał	27
2.	Monika	27
2.	Snooker!	27
6.	adi	18

6.	Bongo	18
6.	domino	18
6.	JPS	18
6.	lakowim	18
6.	Lefti	18
6.	Mickey147	18
13.	Sikor89	9
13.	Olcia	9
13.	perszing	9

Grand Prix:

1.	Monika	120
2.	radik444	93
3.	Michał	87
4.	adi	72
4.	Snooker!	72
4.	domino	72
4.	JPS	72
8.	Mickey147	71
9.	lakowim	30
10.	Olcia	24
11.	A.	18
12.	Lefti	12

Klasyfikacja generalna:

Różnica	Miejsce	Nick	Punkty
0	1. (1.)	radik444	219
+3	2. (5.)	Monika	218
-1	3. (2.)	Snooker!	197
0	4. (4.)	domino	176
+2	5. (7.)	adi	136

-3	6. (3.)	Lefti	128
+2	7. (9.)	Mickey147	127
+2	8. (10.)	JPS	126
-4	9. (13.)	Michał	114
-4	10. (6.)	Hannna	65
-3	11. (8.)	Michael Holt	60
-2	12. (10.)	nadia_wts	54
+1	13. (14.)	lakowim	48
-2	14. (12.)	Logan	40
+2	15. (17.)	Olcia	33
N	16. (-)	A.	18
-2	16. (14.)	Bongo	18
-2	18. (16.)	Bohun	16
-2	19. (17.)	Sikor89	9
-2	19. (17.)	perszing	9
-1	21. (20.)	Malin	0

MOJA SZÓSTKA

Grand Prix:

1.	Hannna	Mark Selby, Marco Fu, Fergal O'Brien, Scott MacKenzie, Tony Drago, Michael White	3765
2.	lakowim	Ronnie O'Sullivan, Matthew Stevens, Alan McManus, David Roe, Ben Woollaston, Tian Pengfei	2148
3.	Michał	Ronnie O'Sullivan, Matthew Stevens, Fergal O'Brien, Stuart Pettman, Liang Wenbo, Tony Drago	2118
4.	gemboyrob	Ronnie O'Sullivan, Matthew Stevens, Fergal O'Brien, Jimmy White, Tony Drago, Lee Walker	2085
4.	Monika	Ronnie O'Sullivan, Mathew Stevens, Fergal O'Brien, Judd Trump, Tony Drago, Liu Chuang	2085
4.	Sikor89	Ronnie O'Sullivan, Matthew Stevens, Fergal O'Brien, Judd Trump, Michael White, Tony Drago	2085
7.	Lefti	Shaun Murphy, Dave Harold, Fergal O'Brien, Jimmy White, Xiao Guodong, Kevin Van Hove	1080
8.	JPS	John Higgins, Matthew Stevens, Fergal O'Brien, Judd Trump, Tony Drago, Michael White	420
8.	Snooker!	John Higgins, Matthew Stevens, Fergal O'Brien, Judd Trump, Tony Drago, Michael White	420
10.	radik444	Stephen Maguire, Ian McCulloch, Andrew Higginson, Scott MacKenzie, Tony Drago, Xiao Guodong	342
11.	domino	Mark Selby, Mark Allen, Andrew Higginson, Judd Trump, Michael White, Tony Drago	207
12.	Olcia	Mark Selby, Matthew Stevens, Alan McManus, Judd Trump, Michael White, Tony Drago	162

13.	Mickey147	Stephen Hendry, Dominic Dale, Fergal O'Brien, Judd Trump, Tony Drago, Liang Wenbo	135
14.	yavanna	Neil Robertson, Mark Allen, Dave Gilbert, Barry Pinches, Lee Spick, Jimmy Robertson	117
15.	adi	Neil Robertson, Nigel Bond, Robert Milkins, Barry Pinches, Liang Wenbo, Jimmy Robertson	72

Klasyfikacja generalna:

Różnica	Miejsce	Nick	Punkty
0	1. (1.)	Hannna	4991
0	2. (2.)	Monika	3291
+11	3. (14.)	gemboyrob	2589
N	4. (-)	lakowim	2148
N	5. (-)	Michał	2118
N	6. (-)	Sikor89	2085
0	7. (7.)	Lefti	1916
-5	8. (3.)	radik444	1338
-3	9. (6.)	Snooker!	1278
-5	10. (5.)	domino	1103
-7	11. (4.)	Graeme_Dott	948
-3	12. (9.)	Mickey147	751
-5	13. (8.)	Cooler	720
-5	14. (9.)	Michael Holt	616
-5	15. (10.)	39	596
-5	16. (11.)	bucbucowaty	534
-5	17. (12.)	alatriel	522
-5	18. (13.)	147.pl	516
-5	18. (13.)	hagj	516
0	20. (20.)	yavanna	513
-6	21. (15.)	Hendry 147	500
-6	22. (16.)	Mohamet	494
-6	23. (17.)	Bongo	474
-6	24. (18.)	Vryysas	462
-6	25. (19.)	Dede	434
N	26. (-)	JPS	420

-6	27. (21.)	Glazus	360
-6	28. (22.)	Logan	340
-6	29. (23.)	Dani	324
N	30. (-)	Olcia	162
-7	31. (24.)	Afro	106
N	32. (-)	adi	72

STOPKA REDAKCYJNA

REDAKCJA:

Grzesiek (147.pl) – strona techniczna, grafika

Adam (Snooker!) – statystyki, wyniki, turnieje, gry

Tomek (Implant) – strona techniczna i grafika – tymczasowo, turnieje, statystyki, zawodnicy, felietony, snooker polski

kontakt: gazetka@147.pl; indywidualnie poprzez forum na www.147.pl